

helt Undervisning, hvorimod de trængte til en velordnet Pleje. Gamle Bakkhus havde det rette Blik for Nødvendigheden af at udfordre disse, og der dannedes da, efterhaanden som Anstalten saa sig i Stand hertil, særlige Plejehjem for Mænd, Kvinder og Børn. Men ogsaa de Kællerste Anstalter havde Djet aabent herfor; kun manglede Midlerne. Først da Staten i denne Henseende traadte hjælpende til, da der, som foran omtalt, i Genhold til Lov 24de Maj 1879, § 3, var tilstaaet Profesfor Joh. Kæller et Laan af Statskassen til Opførelsen af et Asyl for uheldbrekelige aandsvage samt givet Tilsgaen om et fast aarligt Tilskud af Statskassen til Belæguing af Asyllet med uformuende, blev „Karens Minde“ opført og indrettet i det angivne Djemed.

Medens Bestræbelserne i Skoleafdelingerne tidligere udelukkende vare gaaede ud paa at uddanne Børnets Mand, viste det sig senere, at det med Held lod sig gøre at bibringe det praktiske Færdigheder. Saaledes opstod, efter svenskt Mønster, Sløjdundervisningen. Denne var til stor Velsignelse for Børnet; den Omstændighed, at det blev sat i Stand til at frembringe noget, der synligt traadte frem for Djet, gav det Lygt og Iver, ja, det viste sig endog, at Sløjdundervisningen kunde drives i en eller anden enkelt Retning med Børn, der i øvrigt ikke vare udviklingsdygtige og derfor maatte henvises til Asylterne. Alt dette var imidlertid kun Skoleundervisning; det næste Skridt maatte da være at bibringe de voksne aandsvage Mænd og Kvinder praktisk Færdighed paa den ene eller den anden Maade, saa at de kunde udfylde deres Plads i Livet og selv erhverve. Som foran bemærket stete Begyndelsen i saa Henseende med „Forsøg med aandsvages Anbringelse til praktisk Virksomhed“ ved Hjælp af en Bevilling paa Finansloven. Men uagtet Forsøget lykkedes, viste det sig dog, at Tanken ikke var praktisk i alle Tilfælde, og Bestræbelserne maatte derfor gaa ud paa at tilvejebringe en Anstalt, der kunde optage saadanne Individuer, der ikke kunde anbringes i private Væresteder, og her var det de Kællerste Anstalter, som gif i Spidsen. Prof. Joh. Kæller havde i lang Tid hyslet med Tanken om Oprettelsen af en Anstalt for arbejdsføre voksne aandsvage, men pludselig Død bortrev ham i 1884, førend Planen var kommen til Realisation. Det var hans Søn og Efterfølger i Gerningen, nuværende Profesfor og Læge Chr. Kæller forbeholdt at føre Tanken ud i Livet, og saaledes opstod da Arbejdsanstalten for voksne Mænd, der toges i Brug først i lejede Lokaler paa Sagtvejen i 1885 og Næst efter i en hertil erhvervet Landejendom, Villemosegaard. Saa Næst efter, i 1888, dannedes et Arbejdshjem for voksne Kvinder, først i en lejet Villa paa Frederiksberg (Villemosegaard) og efter et Par Aars Forløb i en Ejendom, der blev indkøbt i dette Djemed, Gammelmoshus.

Men ogsaa Gamle Bakkhus havde i længere Tid hyslet med denne Tanke, og da der i Næst 1889 ved Arv var tilfaldet det en betydelig Kapital, lagde det Haand paa Værket, og stred til Tankens Realisation. Idet jeg maa henvise til den udførlige Fremstilling i Anstaltens Beretninger for 1886—87 S. 1 ff., 1889—90 S. 5—15 og 1891—92 S. 32—39 om Forarbejderne til Planen, skal her kun bemærkes, at Tanken under disse ej blot vandt i Klarhed, men ogsaa efterhaanden ompaendte et større Omraade, saa at der tilsidst ved Virkerød paa Kvarnerne af en vandrøgt og forsømt Landejendom rejste sig en forøret Anstalt, hvis Bestemmelse er en dobbelt, nemlig dels at danne et Arbejdshjem for voksne Mænd og Kvinder, hvem praktiske Færdigheder kunne bibringes, dels et Plejehjem for aandsvage af begge Køn og af alle Aldere. Hvorvel denne Anstalt kun har bestaaet i kort Tid, tør man vistnok med Sikkerhed sige, at den gode Begyndelse giver et Barsel om, at Tanken med dens Oprettelse har været haade sund og kan sætte gode Frugter.

Sammensætter man Resultaterne af de saaledes stitserede Bestræbelser for Aandsvagefagens Fremme i saa Ord, tør man med Rette sige, at begge Anstalters Hovedbestyrrelser til alle Tider have været paa Højde med Sagens Udvikling og besjælet af Energi til at bringe denne til Anvendelse, hver paa sit Omraade og efter sin Ejendommelighed. Det næste Skridt bliver da at prøve, hvorledes Udførelsen i det enkelte har været for hvers Bedkommende.

Hvad først angaar det til Anstalterne knyttede Personale, vil det af Regnskaberne ses, at Organisationen af Overbestyrelsen er forfællig for begges Bedkommende. Gamle Bakkhus og Gbberødgaard styres af en Komite, hvis Formand er lønnet med et Honorar, medens de øvrige Medlemmer ere ulønnede. Under denne Komite forterer direktøren Regnskabsfører og Kasserer samt en Revisor. Anstalterne selv styres af Forstandere. De Kællerste Anstalter styres derimod af en enkelt Mand, der til sin Hjælp har et Kontorpersonale, som besørger dels Kasse- og Regnskabsvæsenet, dels Korrespondancen. Udgifterne ved Lønningen af Bestyreren, Kontorpersonalet, Overlægen samt Budet betragtes